

Bækgaard: Efter at have arbejdet med dette Lovforslag i Udvalget og efter at have læst de Indlæg, der er fremkommet imod Forslaget, for Resten ogsaa for Forslaget, er det mit Syn paa Sagen, som jeg gav Udtryk for ved første Behandling, og som ogsaa mit Partis Ordfører i det høje Folketing ved Sagens Behandling dør gav Udtryk for, at dette ret store og betydningsfulde Spørgsmaal trænger til nærmere Overvejelse, inden en Lov derom vedtages. Som vi har peget paa i Betænkningen, er nu Skattekommissionen nedsat, og efter hvad man kan skønne, er dens Opgave ret omfattende. Det synes derfor ikke utænkeligt, at den kan finde andre Veje til at udjævne de skattemæssige Forskelligheder, som findes Kommunerne imellem, end den Form, som her søges bragt i Anvendelse. Vi mener, det er forkert umiddelbart foran en saadan samlet Overvejelse at etablere et saa lokalt begrænset Udlijningsforetagende som det, der her er Tale om; ikke mindst naar vi tænker paa Nabokommunerne til disse Kommuner. Dør ligger ogsaa et Problem, men det synes der ikke at være taget Hensyn til her. Og et saadant lokalt Udlijningsarbejde kan meget godt blive en Hindring for et samlet tilfredsstillende Resultat for hele Landet.

Gennemførelsen af Reformen for hele Landet, Reformen, som kan lette Skattestrykket i de Kommuner, hvor det er haardest i Forhold til Bæreevnen, staar for os som stærkt paakrævet. Men saa synes det lidet formaalstjenligt, at man først ordner Forholdet — eller skal vi sige, til Dels ordner Forholdet for en isoleret Gruppe af Kommuner, og det endda for en Gruppe, som ikke kan siges at høre til de økonomisk daarligst stillede. Da vi mener, at der i de kommende Forhandlinger vil blive Tale om andre Muligheder for at udligne Skattetrykket, synes vi, at disse bør overvejes, før en saadan Lov vedtages. De førte Forhandlinger viser ogsaa — til Trods for at jeg anerkender det meget grundige Arbejde, der er gjort forud for Forelæggelsen af dette Forslag, hvad den ærede Ordfører (V. Buhl) før fremhævede —, at der inden for den Kreds, som er særlig interesseret i Sagen, og som har gjort et stort Arbejde for at naa til en Ordning af disse Kommuners Forhold, ikke er Enighed om, at den foreslaede Form er den absolut rigtige.

Af disse Grunde maa vi fraraade at vedtage Lovforslaget og anbefale at stemme imod det ved tredje Behandling.

Lange: Mine Partifæller i det andet høje Ting stillede under Lovforslagets Behandling Forslag om, at Sagen skulde henvises til Behandling i et særlig i den Anledning nedsat Rigsdagsudvalg paa 16 Medlemmer. Naar man gjorde dette, var det, fordi man var klar over — og maaske blev det i endnu højere Grad under Forhandlingerne —, at hele denne Sag ikke fra Rigsdagens Side var tilstrækkeligt gennemdrøftet og tilstrækkeligt undersøgt. Naar vi ikke har stillet dette Forslag her i Landstinget, er det ikke, fordi vi har en anden Opfattelse, end vore Partifæller havde i det andet høje Ting, men fordi man allerede ved første Behandling kategorisk afviste den Fremgangsmaade og ligeledes har afvist den under Forhandlingerne i Udvalget.

Naar Udvalgets ærede Ordfører (V. Buhl) udtaler, at Flertalspartierne har været villige til Forhandling, saa har vi, der har deltaget i Udvalgsarbejdet, ikke den Opfattelse, at man har været villig til en virkelig Forhandling. Man har været villig til at lade de Konservative inden for de forskellige Kommuner søge at vælte nogle Byrder over paa hinanden, men man har ikke været villig til en virkelig Forhandling, saa at man, hvis den Ordning, man her foreslaar, vilde virke uretfærdigt, kunde faa tilvejebragt en bedre Form, naar en saadan paa nogen Maade kom til at berøre Københavns Kommune. Flertalspartierne stod altsaa paa det Standpunkt, at der ikke kunde ske nogen Ændring, selv om det var en rimelig og retfærdig Ændring, hvis den paa nogen Maade kom til at berøre Københavns Kommune. Fra første Færd har vi erkendt, at der er et Problem at løse, og vi har været villige til at medvirke til en Løsning. Naar den ærede Ordfører for Udvalget imidlertid siger, at dette er et egnet Grundlag for Problemets Løsning, kommer det an paa, hvad man lægger ind i Udtrykket „egnet Grundlag“. Det er muligt, at der paa dette Grundlag ved nærmere Undersøgelser, ved nærmere Forhandling kunde være skabt en Ordning, som tog rimelig og retfærdige Hensyn — den ærede Ordfører paatalte stærkt, at vi havde brugt dette Udtryk „en rimelig og retfærdig Ordning“. Under Sagens første Behandling fremførte det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Stein) en hel Række Forhold, der efter vor Opfattelse ikke er Udtryk for en rimelig og retfærdig Ordning, men der har faktisk ikke været nogen Mulighed for at faa rettet dem, og det foreliggende Grundlag til-